upna

DIE SECUNDA AUGUSTI

FESTUM

SANCTI ALPHONSI MARIÆ DE LIGORIO

Episcopi et Confessoris, duplex Lect. 1. *n. dé Scra. occur.* 2. *n. et Or. pr.* 3. *n.* Designavit Dominus, *ut in cni. Evangelistar.* Missa prop.

ORATIO.

Deus qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti: quæsumus ut ejus salutaribus monitis edocti et exemplis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum nostrum.

In II Nocturno. *Lect.* iv.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus Parentibus natus ab ineunte ætate non obscura præbuit Sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum Parentes obtulissent S. Francisco de Hieronymo è Societate Jesu, is bene precatus edixit eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiæ bono futurum. Jam tum á pueritia á ludis abhorrens nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis ægrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Misteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque juris lauream in patria universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans causarum patrocinia susce-

pit, in quo munere obe undo etsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus ejusmodi vitæ institutum ultro dimisit. Spreto igitur præclaro conjugio sibi à Patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut apostolico munere fungens huc illuc pervolans ingentes perditorum hominum conversiones peràgeret. Pauperum præsertin et ruricolarum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Ssmi Redemptoris qui ipsum Redemptorem sæculi per agros, pagos et castella pauperibus evangelizarent.

LECTIO V.

Ne autem à proposito unquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi prædicatione, tum scriptis sacra eruditione et pietate refertis, animas Christo lucrifacere et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sanè quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius de illius laudibus librum edidit, ac de iis dum ferventius concionando disserit, à Virginis imagine in eum immisso miro splendore totus facie coruscare et in extasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicæ Passionis et Sacræ Eucharistiæ contemplator assiduus ejus cultum mirificè propagavit. Dum vero ad ejus aram oraret vel Sacrum faceret, quod nunquam omisit, præ amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur à sensibus. Miram vitæ innocentiam, quam nulla unquam læthali labe fœdavit, pari cum pœnitentia socians corpus suum inedia, ferreis catenis, cilicio, cruentaque flagellatione castigabat. Inter hæc prophetiæ, scrutationis cordium,

bilocationis et miraculorum donis inclaruit.

LECTIO VI.

Ab Ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissimè abhorruit. At Clementis decimitertii Pontificis auctoritate coactus, S. Agathæ Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum duntaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianæ disciplinæ zelus, impensum in vitiis coercendis arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiæ proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonæ caritate ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suæque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad alumnos suos à quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de cœlestibus rebus disserendi aut scribendi finem numquam adhibuit, donec nonagenarius Kalendis Augusti anno millesimo, septingentésimo octogesimo septimo Nuceriæ Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placidissimè expiravit. Eum inde virtutibus et miraculis clarum, Pius VII Pontifex maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius XVI in festo Ssmæ Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Sanctorum Cathalogo accensuit. *Prosequitur infra*

POMPELONE

APUD FRANC. ERASUN ET RADA. 1846.

Tandem Pius IX Pont. Max. ex sacrorum Rituum Congregationis consulto universalis Eclesiæ Doctorem declaravit.

bilocationis et miraculorum donis inclaruit.

Lectio vi.

Ab Ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimitertii Pontificis auctoritate coactus, S. Agathæ Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianæ disciplinæ zelus, impensum in vitiis coercendis arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiæ proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonæ caritate ipsam domesticam supellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam revocavit, easque Congregationis Monialium Monasteriis constituendas curavit. Episcopatum ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad alumnos suos a quibus pauper discesserat, reversus est pauper. Denique quamvis senio, laboribus, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de coelestibus rebus disserendi aut scribendi finem numquam adhibuit, donec nonagenarius Kalendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriæ Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus et miraculis clarum, Pius VII Pontifex maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius XVI in festo Sanctæ Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Sanctorum Catalogo adscripsit.

upna